

Regiones divisa, ubique magna stellarum multitudine re-
ferta cernitur, omnino sequitur, ut nulla sit in Caelo Stel-
la, quae non in una illarum Regionum continetur: Ita Si-
rius sedem suam in Canero, Arcturus in Libra habet, i. e.
Sirius in ea sedet Regione, quae ad Canerum, & Arcturus in
ea, quae ad Libram pertinet. Cum vero quavis Regio ad-
modum spatiosa exsistat, & plurimas Stellas comprehen-
dens non modo per triginta gradus ab Occasu in Ortum
Longitudinem suam extendat, verum etiam ab Ecliptica
versus utrumque suum Polum, Boreum puta & Austrinum,
Latitudinem suam utrinque exporrigat, necesse est ut quis
& ad Longitudinem, & ad duplicem Latitudinem, Boream
nimirum & Austrinam attendat, si certum Stelle alicujus
Punctum exacte indagare voluerit. Ideo in Longitudine
30. illorum graduum, & in Latitudine 90. graduum, sive
Quadrantis in Circulo Magno utrinque ab Ecliptica ad
utrumque Polum ipsius excurrentis ratio habenda est. Sic
dicimus, Arcturi Sidus esse in Regione boreali Librae, & ob-
tinere in ea Longitudinem graduum 18, & 40. minorum
versus Ortum, & Latitudinem graduum 31. i. e. gradibus
31. ab Ecliptica versus Boreum ejus Polum removeri. Eo-
dem pacto Sirius astrum in Regionem Cancri Austrinam parte
situm in Longitudine habere grad. 8. minut. 36. atque in
Latitudine grad. 30. minut. 30. i. e. tot gradibus ab Ecli-
ptica versus Meridiem sive Austrum secedere. Ut clarius
rem, & quasi digito monstramus, in Typo nostro Stella β
in Boreali parte Sphaerae Obliquae sita, & quidem in Circulo
Latitudinis x, y, d , qui est 66. grad. 30. minut. ac in
Circulo Longitudinis h, bb, i , qui Arctem, ac Taurum di-
sternit, ac triginta gradus habet: Est igitur in Regione
Arietis Boreae & Longitudinem habet 30. graduum, sive à
linea aut Circulo Intersectionis Zodiaci & Aequatoris versus
Ortum 30. gradibus abest: Latitudo autem ipsius est 66.
grad. 30. minut. i. e. ab Ecliptica tot gradibus sejungitur.
Proinde Longitudo ejus est linea y, β , sive in Ecliptica linea
 a, bb , quae Circuli Longitudinis h, a, i , & h, bb, i claudun-
tur, & comprehenduntur. Latitudo autem ejusdem est li-
nea β, bb , vel y, a intercedens inter Eclipticam f, a, g ,
& Circulum Latitudinis x, y, d , qui distans à Sphaera Ob-
liqua Polo boreo h 23. grad. 30. min. & ab Ecliptica f, a, g ,
66. grad. 30. min. docet, lineam β, bb esse Longitudi-
nem dictae Stellae β . Hujus exempli ductu facile quis men-
te sua Stellarum Longitudinem & Latitudinem in Caelo, ac
ubi & quomodo verum Stelle punctum inquirendum sit:
Qua in re Tycho Brahe Astronomus ille nunquam satis
laudatus incredibilem operam Astronomiae praestitit, &
Stellis sua loca & sedes veras assignando immortalis glo-
riam sibi peperit. Longitudinem igitur & Latitudinem Cir-
culis uti Ptolemaei, Alphonsi, & Tycho Brahe Republicae
Astronomicae Triumviri locum cuiusque Stellae ad amicum
designarunt. Notandum tamen hic, eandem singulas Stel-
las sedem, eundemque qui ipsis assignatus est, locum per-
petuo non servare, sed motu tardissimo super Poli Zodiaci
Ortum versus ita progredi, ut in Latitudine nihil mutant,
sed juxta Longitudinem lente incedentes, secundum Hip-
parchi & Ptolemaei calculum, singulis seculis uno gradu
promoveantur. Absolvunt igitur Periodum suam seculis
360. sive 36000. annis, aut 49000. annis ut Alphonsini
volunt, quod spatium Periodicum Magnus Annus sive An-
nus Platonicus vocatur. Tycho Brahe motum illum Stel-
larum seculari gradu 1. & minutis 25. definit, atque ita
70. annis unum gradum ipsas progressu suo conficere sta-
tuit. Ut oculari exemplo res clarius demonstraret, aspice
in Typo proposito Stellam β in Circulo Latitudinis x, y, d ,
constitutam, quae à β versus Ortum in d dicto lento pro-
gressu pergens, semper eandem Latitudinem β, bb , sive
 y, a , 66. graduum 30. minorum retinebit, sed Longi-
tudinem, y, β , atque Signum mutabit, & ulterius
progressa in Signum Tauri perveniet, ubi si versaretur in
 ii , sub Circulo Latitudinis x, y, d , & sub Circulo Longi-
tudinis h, ii, bb, i , non mutasset quidem Latitudinem
 ii, bb , quae eadem est cum β, bb , vel y, a , sed Longi-
tudinem y, β , quae à Puncto y , 30. gradibus distabat,
& nunc quadraginta gradibus abest. Hinc stella dicetur
progressa in Signum Tauri Boreae, & habere Latitudinem 66.
grad. 30. minut. atque Longitudinem 10. graduum: Quae
Stella in eodem Circulo Latitudinis x, y, d , β, ii, d , ulte-
rius pergendo tandem ad ipsum Polum Boreum Sphaerae Re-
ctae perveniret, monstrans ita ad oculum, quomodo
Stella Polaris, quae quondam 12. gradibus à Polo Boreo
Mundi sive Sphaera Rectae, d. abfuit, nunc non longius

ab eodem abfuit, quam gradibus 2. & 51. minutis. Ex hoc
Universali Stellarum Motu accedit, ut Signorum Zodiaci
quodvis in alterius domicilium migret, & Arius vix am-
plius in Ariete, i. e. in Regione sibi antiquitus assignata,
haereat, sed ferè totus in Tauri domicilium concesserit,
locumque suum reliquerit Pisicibus, quorum alter mediam
Arietis sedem occupavit. Sic Taurus Geminarum sacrum
aedem, cornibus & capite intrans, invasit, coque ita
terruit, ut antiquis sedibus relictis efferret, & Cancri Si-
gnum adierint, qui Leonis ulterius quoque profecti va-
cuum palatium occupavit, &c. Licet autem ipsi Signorum
Asterismi migratione sua, sedes antiquitus sibi assignatas,
mutent, ipsae tamen Regiones Caelestes antiquam distributio-
nem, & antiqua nomina retinent, atque etiam retinebunt,
quamdiu Astronomicum studium inter Mortales vigebit.

2. Per Sphaeram Rectam, in qua & Aequator, sive & Equi-
noctialis Linea est Maxima Circumferentia à Poli suis sive
Mundi aequidistans, & Meridiani sunt Maximi Circuli, ni-
mirum mensura assignandi cuique Stelle locum suum in
Caelo, quibus duplici Via locus assignari solet. Prior est,
quae in Obliqua Sphaera per Zodiacum & Longitudinem ad
Latitudinem Circulos operatur: Posterior est, quae in Sphae-
ra Recta per Meridianos Ascensionem Rectam & Stellarum De-
clinationem inquirendo idem munus exequitur: Illam
modo monstravimus, hanc jam monstrabimus. Quili-
bet Meridianus est etiam Horizon sub Sphaera Recta, adeo ut
Meridiano Circulo aptari possint in Sphaera Obliqua, quacun-
que Horizonti congruant in Sphaera Recta. Solent autem As-
tronomi observare partem Aequatoris, quae una cum Stellâ
ab Horizonte stringitur sive quae simul ascendit cum Stellâ
suprà Horizontem. Illud Aequatoris Punctum dici consuevit
Ascensio Stellae, & quidem Ascensio Obliqua, in Sphaera Obli-
qua, & Ascensio Recta in Sphaera Recta, quae posterior in de-
scriptione Stellarum in usum adhibetur. Est igitur Ascensio
Recta Stellae Punctum Aequatoris, quod simul cum Stellâ subit
Meridianum. Ita Ascensio Recta Sirii est Gradus nonagesi-
mus septimus & Aequatoris: Arcturi Ascensio Recta est Gra-
dus & Aequatoris ducentisimus decimus ferè. Declinatio
Stellae est intervallum inter Aequatorem & Stellam, & qui-
dem Duplex Boreum, & Austrinum. Per Ascensionem Re-
ctam cognoscitur tempus hie hora noctis. Per Declina-
tionem Stellae in Mari Rectores navium Poli Alitudinem in-
dugant. Declinationum Circuli sunt Meridiani in Sphaera
Recta, ut in Typo nostro Præagographico Colarum Uterque,
Solstitiorum e, b, h, d, g, e, f, e , & Aequinoctiorum e, a, d , &
Meridiani trigessimus quemque gradum signantes, d, f, e ,
 $d, e, e, d, a, c, d, p, e$, cum ceteris ad decimum
quemque gradum interpositis, qui omnes etiam Ascensio-
num Rectarum Circuli sunt, quia cum Declinatione Ascensio
Recta copulatur. Ascensio Recta enim nominatur Arcus
Aequatoris, qui à principio Arietis ad Punctum usque, quo
Circulus Declinationis designatus à Equatore secatur, interce-
ditur, quatenus hujusmodi Punctum Oritur, ascendit
simul cum designato Caeli Puncto, aut Sidere in Horizonte
Recto, ob quem etiam Ascensio Recta dicitur. Nam ubi est
Horizon Obliquus, Ascensio quoque Obliqua est, neque illud
idem & Aequatoris Punctum cum Designato Caeli Puncto,
Sidere amplius oritur, sed aliquid aliud prius aut po-
sterius. Ex quo efficitur, ut & Aequatoris arcus hie duo-
bus punctis interceptus Ascensionalis differentia vocetur.
Sic Partitii, exempli gratia, Differentia Ascensionalis In-
teriorum g & h est 30. graduum, & quia Initium g po-
sterius, Initium h prius, quam Punctum Ascensionis Rectae
oritur, sit, ut Ascensio Obliqua Initii g Partitii sit 120.
graduum, & Initii h 240. quod idem proportionem in-
telligendum in Stellis est. In Schemate nostro Præagographi-
co Meridianus d, p, e est Circulus Declinationis Stellae λ . Me-
ridianalis ejusdem Stellae Declinatio est arcus p, λ , qui in
Puncto λ quinquaginta gradibus ab Aequatore remotus,
eandem Stellam ibidem existentem, etiam quinquaginta
gradibus ab Aequatore versus Polum Australem Mundi re-
cessisse demonstrat. Est porro hic Ascensio Recta, quia & A-
equatoris Punctum p , simul cum Puncto Stellae λ Meridia-
num d, p, e , subit, & monstrat arcum & Aequatoris e, p ,
sexaginta graduum, qui est Ascensio Recta Stellae λ . Sic
in littera g , est Initium Cancri, quod Punctum simul cum
Aequatoris Puncto e , Meridianum sive Colarum Solstitiorum
 d, e, e , subit, & facit Ascensionem Rectam Initii in Signo
Cancris, atque monstrat Arcum Ascensionis Rectae, a, e , in
Aequatore b, a, c , quadrantem scilicet, sive 90. gradus.
Sic Initium h , Capricorni est in f , quod Punctum cum Aequa-
toris

toris puncto b Meridianum sive Colarum Solstitiorum a, b, c ,
simul subit, & Ascensionis Rectae Arcum in Aequatore mon-
strat ab a in c & inde per totum reliquum Hemisphaerium,
usque ad Punctum b , cum initiali puncto h concurrere,
qui arcus doctans est & 270. gradus compre-
hendit. Eodem pacto se res habent cum Stellis β , & i ,
quae omnes, si cum Sphaera Obliqua conferantur, etiam
Ascensionem Obliquam habent, quia earum puncta in In-
tersectionem incidunt, qua Meridiani Sphaera Rectae à Circu-
lis Longitudinum Sphaerae Obliquae intersecantur. Porro cum
Stellae dicuntur habere Latitudinem Borealem, vel Austrinam,
respicendus non est Aequator, sed Ecliptica ratio
habenda, cujus respectu Stella habet Latitudinem Septen-
trionalem illa vocatur, quae cis Eclipticam commoratur,
licet trans Aequatorem cernatur: Sic illa quoque est Stella
habens latitudinem Australem, quae trans Eclipticam versa-
tur, quavis cis & Aequatorem conspicatur, ut in dicto
Schemate Præagographico littera b & y ostendunt, ubi Stella
 b in Australi Aequatoris latere conspicitur Septentriona-
lem tamen habet Latitudinem, utpote Septentrionali Hemi-
sphaera Eclipticae inhaerens. Sic Stella q ad Septentrionale
Aequatoris latus se conspiciendum praebens nihilominus
Austalem Latitudinem habere dicitur, eod quo ultra Ecli-
pticam in Australi Hemisphaerio Sphaerae Obliquae sedem habet.
Ac quoniam paulo ante Latitudinem & Longitudinem
Circulos distinguimus, tamen etiam Longitudinum Circuli
pro Latitudinum Circulis sumi possunt, qui per Poli Zodiaci
seu Eclipticae ducti, ad angulos rectos Eclipticam secant.
Cum enim Siderum Latitudo ab Ecliptica computetur, per-
spicuum est Latitudinem nihil aliud esse, quam conju-
ctum horum Circulorum Arcum, qui inter Eclipticam & designa-
tum Sidus, vel aliud Caeli punctum intercipitur, ut ex no-
stra Delineatione f utrinque Sphaerae apparet. Sic xx , q est La-
tudo Australis Stellae q . Stella λ . Latitudo Australis λ, bb .
Stella q Latitudo Borealis q, c . Stella i , Latitudo Septen-
trionalis i, a . Stella β , Latitudo Borealis β, bb . Stella b
Latitudo Septentrionalis arcus b, ll . Utrunque verò se res
habet, Latitudines in Longitudinum Circulis, & Longi-
tudines in Latitudinum Circulis apparent, & hi Latitudines,
illi Longitudines terminant, adeo ut Longitudines cum La-
titudinibus hic copulenter, & Longitudines per arcum
Eclipticae intelligantur, qui ab Initio Arietis usque ad Pun-
ctum illud excurrunt, in quo Circulus sive Longitudinis sive
Latitudinis, Eclipticam ad angulos rectos Sphaericos secat:
ut in praemisso Typo nostro Præagographico Circulus x, y, d ,
quem Circulum Latitudinis antea vocavimus, in β Stellâ β
Punctum secat in Circulo Longitudinis h, β, bb, i , & ideo
etiam Circulus Latitudinis ab aliis nuncupatur, quia huius
Stellae β , Latitudinem β, bb , commonstrat. Arcus autem
 a, bb , in Ecliptica f, a, g , est Longitudo ejusdem Stellae β ,
qui idem est cum arcu y, β , & 30. gradus complectitur.
Pariteratione & ceterarum Stellarum Longitudines & La-
titudines intelliguntur, ut in Schemate dicto clare apparet.
Sic Solis in Cancri principio g existentis Longitudo in Ecli-
ptica f, a, g , exit arcus a, g , quadrans scilicet, seu 90.
gradus, quos quarta Pars Eclipticae complectitur. In f , au-
tem, principio scilicet Capricorni versantis Longitudo crit
idem arcus a, g , cum toto arcu Hemisphaerii residui usque
in f , dodrans scilicet, seu gradus 270. Notandum autem
hic, quod omnis Stella in Aequatore nullam Declinatio-
nem habeat, ac in ipsa Ecliptica omni Latitudine careat, ut
Stella ce , in Ecliptica f, a, g , quae omni Latitudine desti-
tuitur, & pro Longitudine tantum habet arcum a, ce , in
Ecliptica f, a, g . Praeterea quod Declinatio, & Latitudo
non possunt excedere 90. gradus, hinc quadrantem Circuli,
eod quo utraque terminetur hinc inde ad oppositos
Polos, cum tamen Ascensio Recta, & Longitudo excurrant
usque ad 360. gradus videlicet secundum totum & Aequato-
ris & Eclipticae ductum, qui Circuli a, b , Intersectione Zo-
daci & Aequatoris in Puncto a , & Principio Arietis inci-
piunt, & per totam Sphaeram circumduci ad idem Pun-
ctum redeunt. Tandem in Sphaera Recta alii adhuc Circuli
ab Astronomis crebro usurpantur, & in Astralibus, ac
Planisphaeriis representantur, quos in Figura illâ rotundâ
ad dextrum latus Typi nostri Præagographici apposita exhi-
bemus. a, b , est Horizon; c Zenith; d Nadir, quae no-
mina in praecedente Typo Præagographico expostita sunt. c, a ,
 d, b , Meridianus, c, e, d , Verticalis Primarius, cum cae-
teris Verticalibus à Zenith c in Nadir d , per denos Hori-
zontes gradibus ducti, & ipsi Verticales. Sunt autem Circuli,
qui per Zenith, seu Verticale Punctum, & per Nadir ipsi

regione oppositum ter-
cant, atque Arabicâ
Hujusmodi Circuli
quo à Meridiano c, a ,
in Ortum, Occasum
verticalis habeturis, qui
sectionem transit, f, g ,
rallati, & per denos
sunt Circuli Alitudinis
& semper decrecentes
dem in Zenith sive Ve-
rtalem Verticales Circuli
appellantur. k, l , est
sunt ex majoribus, Ma-
eunt per duo sidera, q-
hil aliud est quam inte-
jusemodi Circulorum.
m. Stellam Pollucis, &
arcus inter utrumque
cum dodrans compre-
ad sinistram latus adju-
gura adumbratio, & c.
intelligi potest.

11. In Terra Regionem
nos & Parallelos Circulos
etiam Aequatorem, &
pingunt, ut Longitudi-
beant, & indicare qu-
tudine uniusquisque loci
dam, Longitudinem ip-
Recta, & Latitudinem
tem in Globo Terræ usi-
in Sphaera Recta usitati
po Cosmographico satis
positione largiore hic
ea in medium afferemus
Terrærem concernun-
rem requiruntur. Quo-
Sphaera Obliqua per Cir-
arque Eclipticam Stellae
servant, ita etiam Geo-
& Latitudines Paralleli
metiuntur; Paralleli Ci-
termini: Meridiani Li-
re fines existunt. Ptole-
strenomorum antesigna-
magis, quam à Boreali
manica, hae verò à
videns, tractum sive
exporrectum Longitu-
nem & Meridiem inter
ut patet ex lib. 1. Ge-
majorem distantiam
appellatione insigniri
causa quoque est Pla-
testatur, ab Occasu in
Boreum & Austrinum,
Terrenam 360. gradu-
vero inter Parallelos T-
mancant. Tandem e-
videtur esse occasio,
casum & Ortum, qua-
bus innoverit, quani-
sive Canariis usque ad
extrema India per 180.
gionis in Africa sub
len insulam sub 62. ac-
gradus, vel 1700. mi-
datur. In Typo nostro
ridiano d, f, e , qui est
Circulo Antarctico b ,
dimio Insularum Forti-
linea sive arcus, h, a ,
 b, f , triginta graduum
dibus ab initio puncto
Latitudinem triginta
ipsius sive distantia
Meridiani d, f, e , qu-
drante d, f , Meridia-
nus & 30. minuta. C